

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag.

HK/Stat

for

A

(advokat Ulrik Jørgensen)

mod

Finansministeriet

Personalestyrelsen

for

Udenrigsministeriet

(kammeradvokaten

v/ advokat Niels Banke)

Uoverensstemmelsen angår, om A har krav på betaling for rådighedsvagter i form af "mobiltelefonmodellen" under sin udstationering som attaché ved Ambassaden i X i perioden 2001-2004.

Påstande

Klageren har nedlagt påstand om, at Udenrigsministeriet til A skal betale 844.989,25 kr.

Indklagede har påstået frifindelse.

Klagerens krav er i henhold til Organisationsaftalens § 13, stk. 4, og Aftalen om arbejdstidsregler for statens tjenestemænd § 8 opgjort som en tredjedel af den af klageren hævdede rådighedstjenestetid på i alt 11.011 timer. Timerne fordeler sig således:

1/9 - 30/9 2001:	558 timer
1/10 2001 - 31/3 2002:	2732 timer
1/4 2002 - 31/3 2003:	4616 timer
1/4 2003 - 31/3 2004:	2770 timer
1/4 2004 - 30/11 2004:	967 timer
med fradrag af overarbejde/mertjeneste	632 timer
dvs. i alt	11.011 timer

Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 8. august 2006 med højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af: A

Efter bevisførelse, procedure og votering tilkendegav opmanden med mundtligt meddelt begrundelse, at indklagede i tilfælde af kendelse ville blive frifundet.

Parterne var herefter enige om, at afslutte sagen i overensstemmelse hermed, idet det blev aftalt, at opmanden skulle fremsende sin skriftligt formulerede

tilkendegivelse:

Ifølge StK:Fællesoverenskomstens § 9 er de ansatte omfattet af de arbejdstidsregler, der er fastsat i Organisationsaftalen. Af Organisationsaftalens § 13, stk. 4, fremgår, at der følges de for tjenestemænd gældende regler om arbejdstid. Af cirkulæret om arbejdstidsregler for tjenestemænd § 8, stk. 1, fremgår det endelig, at en tredjedel af den rådighedstid, hvori en tjenestemand må opholde sig i hjemmet for at være til rådighed, medregnes som tjeneste. § 8, stk. 1, kan dog fraviges ved aftale, når det efter rådigheds-tjenestens karakter må anses for rimeligt.

Under sin udstationering i X var A af ambassadøren pålagt at følge den "mobiltelefonmodel", som Udenrigsministeriet havde opstillet som én af tre mulige løsninger til imødekomme af behovet for at kunne få kontakt med ambassaden uden for sædvanlig arbejdstid. Selv om det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at opkaldene til mobiltelefonen hos A var af yderst be-

grænset omfang, findes mobiltelefonordningen desuagtet at være omfattet af rådigheds-tjenestebegrebet som beskrevet i arbejdstidsreglernes § 8.

Der var ikke efter arbejdstidsreglernes § 8 blevet indgået aftale om anden betaling, og betalingen for rådighedstjeneste svarende til **A** under mobiltelefonordningen må derfor i henhold til § 8, stk. 1, skulle ske for en tredjedel af rådighedstiden, dvs. i princippet således som klagerens krav er opgjort. Det bemærkes dog, at der ikke herved er taget stilling til, om rådighedstiden med rette har kunnet beregnes til samtlige de 11.011 timer, der har dannet grundlag for påstandsbeløbet i denne sag.

Det fremgår imidlertid, at **A** var ansat i en stilling uden højeste arbejdstid. I Organisationsaftalens § 16, stk. 3, er det udtrykkelig bestemt, at der kun ydes overtidsbetaling til kontorfunktionærer uden højeste arbejdstid, såfremt der er pålagt overarbejde af "større omfang", og da som et "passende vederlag, fastsat under hensyn til de ansattes lønmæssige placering". Over for denne udtrykkelige regel i organisationsaftalens § 16, stk. 3, om betaling for merarbejde til ansatte uden højeste arbejdstid findes det ikke at kunne tillægges selvstændig betydning, om de for tjenestemænd gældende regler, jf. herved arbejdstidsreglernes § 23, måtte kunne føre til et berettiget betalingskrav for en rådighedstjeneste som den omhandlede. Organisationsaftalens § 16, stk. 3, findes herefter også at måtte omfatte den af **A** udførte rådighedstjeneste.

Allerede fordi ansættelsesmyndigheden ikke har fastsat et vederlag til **A** i henhold til organisationsaftalens § 16, stk. 3 – og heller ikke ses at have bragt ham nogen berettiget forventning om at få rådighedstjenesten betalt efter arbejdstidsreglernes § 8 – vil indklagede herefter skulle frifindes for klagerens påstand.

København den 25. august 2006

Poul Sørensen